

ಬೈಯುವ ಮುನ್ನ

ಕಾಲ ಬದಲಾದಂತೆ ಜೀವನಶೈಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವನದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬೈಗುಳಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಯಸ್ಸಾದವರು ಬೈಯುವ ಬೈಗುಳಗಳು ಬೇರೆಯೇ ತೆರನಾದವು, ಯುವಜನರ ಬೈಗುಳ ಬೇರೆಯೇ ಬಗೆಯವು.

ಎಂಟರಿಂದ ಹತ್ತನೇ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರನ್ನು ನೋಡಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೈಗುಳಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನುಸುಳುವ ಬೈಗುಳಗಳ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮಾತಿನ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೈಗುಳಗಳ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಎಳೆಯರು ಬಳಸುವ ಬೈಗುಳ ಪದಗಳ ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ಲವೂ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಸ್ನೇಹಿತವಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಬೈಗುಳಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ತಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿ ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆಯೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇದಲ್ಲ ಹೊಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಶಾಲಿನಿ. ಮೊನ್ನೆಯಷ್ಟೇ ಅವಳು ಅಜ್ಜಿಯೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೇಲಿನ ಮನೆ ಆಂಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಮಣೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕೊಟ್ಟೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಮನೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ ಮಣೆ ಕೇಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. 'ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುವನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಇಲ್ಲ, ಈ ಕುಳ್ಳಿ ನೋಡು, ಕೊಂಡೋದ ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಮಣೆ ವಾಪಸ್ ಕೊಡಕ್ಕೆನು ಸಂಕಟ...' ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ವಟವಟಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಜ್ಜಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಆರನೇ ತರಗತಿಯ ಶಾಲಿನಿ, 'ಅಯ್ಯೋ ಅಜ್ಜಿ, ಹಾಗೆಲ್ಲ ಬೈಯಬಾರದು...' ಎಂದು ಮಾತು ತೆಗೆದಳು. 'ಇನ್ನೇಗೆ ಬೈಯಬೇಕು ಎಂದು ನೀನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕನ್ನು...' ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ಮತ್ತೆ ಬೈಗುಳ ಮುಂದುವರೆಸಿದರು: 'ಹಿರಿಯರು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ... ಕುಂಟನಿಗೆ ಎಂಟು ಬುದ್ಧಿಯಂತೆ, ಈ ಕುಳ್ಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದೇ ನಿಜ ಅನಿಸ್ತದೆ...' ಎಂದರು. ಶಾಲಿನಿ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲು ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. 'ಅಜ್ಜೀ, ನೀನು ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಮಣೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಬೈಯಬೇಕು. ಕುಳ್ಳಿ

ಬೈಯಲು ಹೊರಟಿರಾ?
ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮಗು
ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು,
ಜಾಗ್ರತೆ...

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಅಂತೆಲ್ಲ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಾಡಿ ಶೇಮಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತೆ. ನೀನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಷ್ಟೇ ಕತೆ...' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಜ್ಜಿಗಿಂತ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪವಾಗಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಸಿದಳು.

ಅಜ್ಜಿಗೆ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ಏನೆಂಬುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳು, ಆ ಆಂಟಿಯ ಪರ ನಿಂತಿದ್ದಾಳಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು, ಅವರ ಬೈಗುಳು ಮೊಮ್ಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು. ಮೊಮ್ಮಗಳೋ ಅದೇ ಪಾಠವನ್ನು ತಿರುಗಾಮುರುಗಾ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಂಪವಾಯಿತು.

ಫಾರಿನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಶಾಲಿನಿಯ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಮತ್ತೊಂದು ಘಜೇತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ನಗರವೊಂದರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಮಗಳ ಎರಡನೇ ಬಾಣಂತನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ, ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಮೊಮ್ಮಗನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವರು, ಮಾತಿನ ನಡುವೆ - 'ಅಲಲೆ ಅಲೋಡು ಪಾಪು,

ಬೆಳ್ಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ' ಎಂದರು. ಅವರ ಸೊಸೆಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ಘಜೇತಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡವು.

'ಅತ್ತೆ ಬೇಸರ ಮಾಡೋಬೇಡಿ, ಬೆಳ್ಳಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ... ಎಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಾರದಂತೆ ನಾವು ಪೇರೆಂಟಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕು' ಅಂತೇನೋ ಹೇಳಿದಳು. ಸೊಸೆಯೇನೋ ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಹುಳುಕು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರು ಮನಸ್ಸು ಮುದುಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೈಗುಳದ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ದೇಶ-ಕಾಲವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಳಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಹಿಂದೆ ಪ್ರವಾಸ ಅಪರೂಪವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೂರಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆ ಊರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ಹಾಗಿಲ್ಲ, ನಾವಿರುವ ಊರಿನ ರೂಢಿ-ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂದಹಾಗೆ, ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಮಕ್ಕಳು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬೈಗುಳದ ಪದಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಚರ್ಚಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬೇರೆಯ ವಿಷಯ.

ದೊಡ್ಡವರು ಬೈಗುಳದ ಪದಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬಳಸದೇ ಇರುವುದು ಉತ್ತಮ. ಅಥವಾ ಲಘುವಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ದೊಡ್ಡವರಿಗೂ ಉತ್ತಮ, ಚಿಕ್ಕವರಿಗೂ ಮಾದರಿ.

ಪ್ರತಿಯಿರಿ: feedback@sudha.co.in